

Eörsi '66!

2019. április 04

Már csak akkor érdekes élnem,
amikor nem is létezem,
s fekszem kietlen hús-vidéken,
a nemlét gyönyöreiben.

Nadrágom, ingem ül a széken
hidegen, mint egy idegen,
mint ügyelő a nézőtéren,
figyeli, mi lesz most velem.

Csak a testet fogom erősen,
hogy el ne szökhessen előlem —
így még talán elszökhettek.

De mihelyt legurulok róla,
a tudat ideges kopója
lihegve utánam ered.

(**Eörsi István**: *A kispolgár szonettjeiből*. Kortárs, 1966/8. 1266.o.)